

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremkom med i Anledning af de Skattebetragtninger, jeg havde fremsat, og jeg maa sige, at det var ikke nogen ringe Overlegenhed, den højtærede Minister udfoldede. Det forundrer mig nu for Resten ikke, thi naar jeg har hørt, hvilken Overlegenhed han navnlig i forrige Rigsdags-samling udviste overfor sin Forgænger, den tidligere Finansminister, Hr. N. Neergaard, hvorledes han frakendte ham baade Evne og Villie til at opstille et rimeligt Finansbudget, maa jeg nærmest forundre mig over, at Overlegenheden overfor mig ikke var større, men jeg tænker, han savnede Ord til at udtrykke en større Overlegenhed. Jeg skal imidlertid aldeles ikke beklage mig hverken over Overlegenheden eller over de stærke Ord fra Ministeren, jeg indrømmer, at jeg brugte selv skarpe Udtryk og stærke Ord, og hvis Ministerens Ord havde været sagligt underbygget, var det kun Løn som forskyldt. Og hvis de ikke var det, er det min Overbevisning, de i første Linie vil komme til at ramme den højtærede Minister selv.

Jeg skal nu prøve paa at vise, at de Skattebetragtninger, jeg gjorde mig til Talsmand for, ikke var saa fuldkommen hen i Vejret, som den højtærede Minister vil give det Udseende af. Han benyttede saadanne Udtryk som, at de var Uhyrligheder, at de hvilede paa et saa løst Grundlag, at det var ubegribeligt, at et Medlem af Rigsdagen vilde fremsætte dem, og at det var Diletanteri, jeg havde udfoldet. Det begrundede den højtærede Minister med de Skatteprocenter, som jeg havde nævnt, man kunde komme op paa, der var aldeles ikke Tale om, at man kunde komme saa højt op, disse Skatteprocenter kunde ikke indtræde samtidigt, man kunde ikke saadan lægge Skatteprocenter sammen. Det kan man i mange Tilfælde heller ikke, men i dette bestemte Tilfælde tror jeg nu ikke, man kommer galt af Sted ved at gøre det. Hvad er det nu, jeg har sagt? Det skal jeg ikke gengive for Ministerens Skyld, for jeg er selvfølgelig klar over, at naar den højtærede Minister angriber mig for mine Udtalelser fra denne Plads, ved han, hvad det er, jeg har sagt, men jeg tør ikke smigre mig med, at alle de øvrige Medlemmer i Tinget har hørt eller læst det, og af Hensyn til dem vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse have Lov til at fremkomme med nogle ganske korte Citater. For at gøre det kort skal jeg ikke citere mere end højest nødvendigt. Efter at have

lagt disse Skatteprocenter sammen for Formuen, Indkomsten, Kommunalbeskatningen og Selskabsskatten, som jeg mente, man kunde komme op paa, sagde jeg: „Ja, saa kan man for Toppen af en Indkomst komme op paa en Skatteprocent af 83 pCt.“. Jeg nævnte en anden Skatteprocent, som jeg mente, den højtærede Finansminister ikke vilde gaa under, fordi det var de Skatteprocenter, som den radikale Regering i sin Tid havde gennemført, og jeg mente ikke, at den højtærede Minister vilde være mere moderat end hans allierede til højre. Jeg sagde den Gang, da jeg havde lagt disse Skatteprocenter sammen: „Paa denne Maade kan man for en Del af sin Indtægt komme op paa en Skatteprocent af 106.“ Det har jeg sagt, og man vil forstaa, at det er for Toppen af en Indkomst, det er en Del af Indkomsten og ikke hele Indkomsten, jeg har talt om, selvfølgelig. Kan man nu ikke for Toppen af en Indkomst komme op paa en Skatteprocent af 83, som jeg har nævnt? Jeg skal ikke komme op i de Højder, som den højtærede Minister bevægede sig i, jeg tror, det var 20—30 Millioner i Formue og noget tilsvarende i Indkomst. Jeg skal blot gaa op over 1 Million. Jeg vil dog mene, at baade den tidligere Finansminister og den nuværende Finansminister og den høje Rigsdag har ment, at man kunde komme op over 1 Million i Indkomst og ogsaa have over 1 Million i Formue, thi ellers havde man vel ikke gennemført Skattelove — og den højtærede Minister vilde vel heller ikke have foreslaaet Skattelove —, der netop bestemmer, hvor meget man skal betale i Skat, naar man har over 1 Million i Indkomst og Formue. Hvis vi tænker os, en Mand har 1 Million og 2 000 Kr. i Formue, vil han for de 2 000 Kr.s Vedkommende komme til at svare 16 pro mille i Skat. Jeg forudsatte saa, og jeg vil forudsætte igen, at Manden har en Gennemsintsindkomst af disse 2 000 Kr. paa 5 pCt., det vil altsaa sige 100 Kr. Han vil nu i Formueskat komme til at svare 32 Kr. Hvis han har 1 Million og 100 Kr. i Indkomst, vil han for disse 100 Kr. komme til at svare 25 pCt. i Indkomstskat, det vil den højtærede Finansminister kræve af ham. Det bliver altsaa 25 plus 32 eller 57 pCt. Saa kommer vi til Kommuneskatten. Den højtærede Finansminister vil jo ikke bestride, at man i kommunal Skat kan komme til at svare, som jeg nævnte, 16 pCt., naar man tager i Betragtning, at man kan forhøje den virkelige Indkomst, hvad man selvfølgelig i første